

İÇERİK

- Özel Karayolu Taşıtlarının Geçici İthalatı hakkında Birleşmiş Milletler Anlaşması (1954)
- 1990 WCO (Dünya Gümrük Örgütü) İstanbul Anlaşması hakkında bilgiler
- BM (Birleşmiş Milletler) ve WCO (Dünya Gümrük Örgütü) Anlaşmalarında öngörüldüğü gibi, CDP 'lerin karşılıklı kabulü hakkında BM ve WCO kararları.

**AVRUPA KARA TAŞIMACILIĞI KOMİTESİ
EKONOMİK KOMİSYONU İÇİN
BİRLEŞMİŞ MİLLETLER EKONOMİK KOMİSYONU**

**ÖZEL KARAYOLU ARAÇLARININ
GEÇİCİ İTHALATI GÜMRÜK ANLAŞMASI**

4 Haziran 1954'da Cenevre'de imzalanmıştır

ÖZEL KARAYOLU ARAÇLARININ GEÇİCİ
İTHALATI GÜMRÜK ANLAŞMASI
(4 Haziran 1954, Cenevre)

Not: Aşağıda çoğaltılan metin, 30 Ekim 1992, C.N.315.1991.ANLAŞMALARI-1, C.N.228.1992.ANLAŞMALARI-1 ve C.N.288.1992.ANLAŞMALARI-2; emanet bildirimleri, 5 Kasım 1999, C.N. 801. 1998 .ANLAŞMALARI-1 ve C.N.913.1999.ANLAŞMALARI-1 emanet bildirimleri ile değiştiren Özel Karayolu Araçlarının Geçici İthalatı Gümrük Anlaşmasının (1954) tam metnini içermektedir.

ÖZEL KARAYOLU ARAÇLARININ GEÇİCİ İTHALATI GÜMRÜK ANLAŞMASI

23 Ağustos-19 Eylül 1949 tarihleri arasında Cenevre'de toplanan Birleşmiş Milletler Karayolu ve Motorlu Taşımacılık Konferansı'nda kabul edilen ve 19 Eylül 1949 tarihinde imzaya açılan, Karayolları Trafik Anlaşmasının amaçlarını göz önünde bulundurarak,

Uluslararası dolaşımı kolaylaştırmak isteyen,

ANLAŞMA TARAFLARI,

Bir anlaşmaya varmaya karar vermişlerdir ve aşağıdaki hükümler üzerinde bir anlaşmaya varmışlardır:

BÖLÜM I - TANIMLAMALAR

Madde 1

Bu Anlaşmanın amacına uygun olarak:

- (a) "İthalat harçları ve ithalat vergileri" terimi, sunulan hizmetlerin yaklaşık maliyetleri için yapılan ödemeler ve ücretler hariç, bu anlaşmada adı geçen malların ithalatında ya da ithalatıyla ilişkili olarak alınan, gümrük harçları ve diğer harçlar, vergiler, ödemeler ve diğer ücretler anlamına gelecektir;
- (b) "Araçlar" terimi, bağlam aksini gerektirmedikçe, tüm motorlu karayolu araçları (motosikletler dahil) ve tüm römorklar (araç ile birlikte ya da ayrı olarak ithal edilen) ve araç ile birlikte ithal edildiklerinde bunların tüm tamamlayıcı parçaları, normal aksesuarları ve ekipmanları anlamına gelecektir;
- (c) "Özel kullanım" terimi, insanların, ücret, ödül ya da diğer bedeller karşılığında taşınması ya da malların, belli bir ücret karşılığı olsun ya da olmasın, endüstriyel veya ticari nakliyesini içermeyecektir.
- (d) "Geçici İthalat Evrakları" terimi, ithalat harçlarının ve ithalat vergilerinin teminatını ya da depozitosunu gösteren Gümrük belgelerini içerecektir;
- (e) "Şahıslar" terimi, gerçek ve tüzel kişilikler anlamına gelecektir;

- (f) "Karne Çıkaran Kuruluş" terimi, geçici ithalat evraklarını çıkarmaya yetkili bir kurum anlamına gelecektir;
- (g) "Kefil kuruluş" terimi, Anlaşma Tarafının gümrük mercileri tarafından onaylanan geçici ithalat evraklarını kullanan şahsın kefil konumunda olan kuruluş anlamına gelecektir;
- (h) "Uluslararası Örgüt" terimi, geçici ithalat evraklarını çıkarmaya ve güvence vermeye hakkı olan ulusal örgütlerin bağlı bulunduğu, örgüt anlamına gelecektir;
- (i) "Anlaşma Tarafı" terimi, bu Anlaşmaya Taraf olan, bir devlet, ya da bölgesel ekonomik entegrasyon örgüt anlamına gelecektir;
- (j) "Bölgesel ekonomik entegrasyon örgüt" terimi, bu Anlaşmanın, 33.Maddesi'nin, 1.paragrafında değinilen ülkeler tarafından kurulan, bu anlaşmada yönetilen konular hakkında, üyeleri üzerinde bağlayıcılığa sahip olan kendi mevzuatını kabul etme gücüne sahip, ve kendi iç prosedürlerine uyarınca, bu anlaşmaya katılma kararı alma gücüne sahip örgüt anlamına gelecektir.

BÖLÜM II – İTHALAT HARÇLARI VE İTHALAT VERGİLERİ ÖDEMEDEN VE YASAK VE KISITLAMA OLMAKSIZIN İTHALAT

Madde 2

1. Her bir sözleşme tarafı, ithalat harcı ve ithalat vergisi ödemesi yapılmaksızın ve sınırlama ve kısıtlama olmaksızın, normalde kendi bölgesinin dışında ikamet eden şahıslara ait, sahibi ya da normalde kendi bölgesinin dışında ikamet eden şahıslar tarafından, geçici bir ziyaret sırasında özel kullanımları için ithal edilen araçlara, yeniden ihraca ve bu Anlaşmada saptanmış diğer şartlara tabi olarak, geçici izin verecektir.

2. Anlaşma Tarafları, bu Anlaşmada belirtilen koşullar altında, bu araçların, öngörülen belirli bir süre içinde yeniden ihraç edilmemeleri halinde, 27.Maddenin, 4. paragrafının özel hükümlerine tabi olarak, ithalat harçlarını ve ithalat vergilerini ya da eşdeğer bir ücretin ödenmesini garanti eden geçici ithalat evraklarının himayesinde olmalarını emredebilirler.

Madde 3

Geçici olarak ithal edilecek araçların normal yakıt tanklarında bulunan yakıt, ithalat harcı ve vergisi ödemedен ve yasak ve kısıtlama olmaksızın kabul edilecektir; normal yakıt tankları terimi, ilgili araç türü için araç üreticisi tarafından tasarlanan yakıt tankı anlamına gelir.

Madde 4

1. Halihazırda ithal edilmiş belirli bir aracın onarımı için ithal edilen parçalar, geçici olarak ve hiçbir ithalat harcı ve vergisi ödemesi yapılmadan ve yasak ve kısıtlama olmaksızın kabul edilecektir. Anlaşma Tarafları, bu parçaların, geçici ithalat evrakların himayesinde olmasını isteyebilirler.

2. Yeniden ihraç edilmemiş değiştiren parçalar, ilgili ülkenin düzenlemelerine uygun olarak, devlet hazinesine hiçbir masrafı olmayacak şekilde terk edilmedikçe ya da masrafları ilgili Tarafa olacak şekilde, resmi denetim altında yok edilmedikçe, ithalat harçlarına ve ithalat vergilerine tabi olacaktır.

Madde 5

Denk yabancı kuruluşlar, uluslararası örgütler ya da Anlaşma Tarafının gümrük mercileri tarafından, yetkili dolaşım kuruluşuna gönderilen, evrakların ithal edildiği ülkede ikamet eden ve diğer ülkelere girmek isteyen şahıslar için çıkarılması amaçlanan geçici ithalat evrakları ve uluslararası dolaşım evrakları, ithalat harcı ve vergisi ödemedен ve yasak ve kısıtlama olmaksızın kabul edilecektir.

BÖLÜM III – GEÇİCİ İTHALAT EVRAKLARININ ÇIKARILMASI

Madde 6

1. Kendi belirleyebileceği teminatlara ve şartlara tabi olarak, her bir anlaşma tarafı, uluslararası örgütlere bağlı bulunan kuruluşları, doğrudan ya da denk kuruluşlar vasıtasıyla, bu anlaşma himayesindeki geçici ihracat evrakları çıkarmaları için yetkilendirebilir.
2. Geçici ihracat evrakları, tek bir ülke veya Gümrük bölgesi için ya da çeşitli ülke veya Gümrük bölgeleri için geçerli olabilir.
3. Bu evrakların geçerlilik süresi, verilmiş tarihinden itibaren 1 yılı geçmeyecektir.

Madde 7

1. Anlaşma taraflarının tümünün ya da bazılarının bölgelerinde geçerli olan geçici ithalat evrakları, "carnets de passages en douane" olarak bilinecek ve bu Anlaşmanın, Ek 1'inde bulunan standart forma uygunluk gösterecektir.
2. Eğer bir "carnet de passages en douane", bir ya da bazı bölgeler için geçerli değilse, karne çıkaran kuruluş, bunu ithalat karnesinin kapağında ve ithalat makbuzlarında belirtecektir.
3. Sadece tek bir anlaşma tarafının bölgesinde geçerli olan geçici ithalat evrakları, bu Anlaşmanın, Ek 2'sinde yer alan standart forma uygunluk gösterebilir. Anlaşma tarafları, ayrıca kendi mevzuat ve düzenlemelerine göre diğer belgeleri de kullanabilirler.
4. 6.Maddede öngörüldüğü gibi yetkili kuruluş tarafından çıkartılan evraklar dışındaki diğer geçici ithalat evraklarının geçerlik süresi, her bir Anlaşma Tarafının kendi mevzuat ve düzenlemelerine göre saptanacaktır.
5. Her bir Anlaşma Tarafı, diğer Anlaşma Taraflarının talebi üzerine, bu Anlaşmanın eklerinde belirtilenler dışındaki, kendi bölgesinde geçerli olan geçici ithalat evrak modellerini sağlayacaktır.

BÖLÜM IV – GEÇİCİ İTHALAT EVRAKLARINDAKİ AYRINTILAR

Madde 8

Yetkili kuruluşlar tarafından çıkarılan geçici ithalat evrakları, geçici olarak ithal edilen araç sahiplerinin ya da bu araçların kontrolüne veya hakimiyetine sahip olan şahıslar adına ve ayrıca eğer araç kiralanmışsa, aracı kiralayan şahsın adına düzenlenecektir.

Madde 9

1. Geçici ithalat evraklarında deklare edilecek ağırlık, aracın net ağırlığıdır. Metrik sistemde ifade edilecektir. Evrakların sadece tek bir ülke için geçerli olması halinde, o ülkenin Gümrük mercileri, başka bir sistemin kullanılmasını öngörebilirler.
2. Sadece tek bir ülke için geçerli olan geçici ithalat evraklarında deklare edilecek tutarlar, o ülkenin para biriminde ifade edilmelidir. Bir "carnet de passages en douane" deklare edilecek tutarlar, karnenin çıkarıldığı ülkenin para biriminde ifade edilecektir.
3. Aracın normal ekipmanını oluşturan maddelerin ve alet çantasının, geçici ithalat evraklarında özellikle deklare edilmesine gerek yoktur.
4. Gümrük mercilerinin gerekli bulması halinde, yedek parçalar (tekerlekler, lastikler ve iç lastikler gibi) ve aracın normal ekipmanı olarak değerlendirilmeyen aksesuarlar (radyo takımları, ayrı bir belge üzerinde deklare edilmemiş römorklar ya da bagaj taşıyıcıları gibi), gerekli ayrıntılarıyla birlikte (ağırlık ve değer gibi) geçici ithalat evraklarında deklare edilecektir ve girilen ülkeden ayrılırken gösterilecektir.

Madde 10

Evrakı çıkaran kuruluş tarafından, geçici ithalat evraklarına eklenen herhangi bir husus, sadece evrakı çıkaran ya da kefil kuruluşların onayıyla değiştirilebilir. Evraklarda, ithalat eden tarafın gümrük mercilerinin onayından geçtikten sonra, bu mercilerin rızaları olmaksızın, hiçbir değişiklik yapılamaz.

Madde 11

1. Geçici ithalat evrakları himayesinde kabul edilen araçlar, kişisel kullanımlar için, evrakın hamili tarafından usulüne uygun olarak yetkilendirilmiş üçüncü şahıslar tarafından, bu üçüncü şahısların normal olarak ithalat ülkesinin dışında oturması ve bu Anlaşmada belirlenen diğer şartları yerine getirmesi şartıyla kullanılabilir. Anlaşma taraflarının Gümrük mercileri, bu şahısların, evrakların sahibi tarafından usulüne uygun bir biçimde yetkilendirildiklerine ve sözü edilen şartları yerine getirdiklerine dair kanıt istemeye hakkı vardır.. Eğer bu kanıt yeterli görülüyorsa, Gümrük mercileri, evrakların himayesindeki aracın kendi ülkelerinde kullanılmasını kabul etmeyebilirler. Kiralanmış araçlarda, her bir Anlaşma Tarafı, herhangi bir suistimal kaygısı taşımaları durumunda, aracın ithalatı esnasında geçici ithalat evraklarının hamilinin hazır bulunmasını isteyebilir.

2. Bir önceki paragrafın hükümleriyle birlikte, Anlaşma Taraflarının Gümrük mercileri, özel şartlar ve tek hakimi olacakları koşullar altında, normal olarak ithalatın yapılacağı ülkede oturan biri tarafından kullanılacak olan, özellikle de bu sürücünün, geçici ithalat evraklarının sahibinin adına ya da onun talimatları uyarınca kullandığı, geçici ithalat evraklarının himayesindeki bir araca izin verebilirler.

BÖLÜM V - GEÇİCİ İTHALATIN ŞARTLARI

Madde 12

1. Geçici ithalat evraklarında sözü edilen araçlar, bu evrakların geçerlilik süresi içinde, yıpranma ve aşınma hariç, yeniden ihraç edileceklerdir. Kiralanmış araçlarda, Anlaşma Taraflarının Gümrük mercileri, aracı kiralayan şahıs, ithalat yapılan ülkeyi terk etmesiyle birlikte, aracın yeniden ihraç edilmesini talep etmeye hakları olacaktır.

2. Yeniden ihracatın kanıtı, aracın geçici olarak ithal edildiği ülkenin Gümrük mercileri tarafından, geçici ithalat evraklarına uygun bir şekilde ilave edilen çıkış vizesiyle oluşturulacaktır.

Madde 13

1. 12.Maddede belirlenen yeniden ihracat şartıyla birlikte, usulüne uygun bir şekilde doğrulanan kazalarda ağır bir şekilde hasar almış araçların, aşağıdaki hallerinde, yeniden ihracatı talep edilmeyecektir:

(a) yükümlü oldukları ithalat harçları ve ithalat vergilerine tabi olmaları; ya da

(b) Geçici olarak ithal edildikleri ülkenin hazinesine hiç bir masrafı olmayacak şekilde terk edilmeleri, bu durumda geçici ithalat evraklarının hamili, ithalat harçlarından ve ithalat vergilerinden muaf olacaktır; ya da

(c) gümrük mercilerinin talebi halinde, kurtarılan parçaların ve malzemelerin ithalat harçları ve ithalat vergilerine tabi olmaları şartıyla, masraflarını ilgili taraflara ait olacak şekilde, resmi denetim altında imha edilmeleri.

2. Özel şahısların açtığı davalar neticesinde yapılan el konmalar hariç, geçici olarak ithal edilen bir araca el konmasının sonucu olarak geçici olarak kabul edilen araç yeniden ihraç edilemediğinde, ithalat evraklarının geçerlik süresi içinde yeniden ihracat gerekliliği, el konma süresi boyunca askıya alınacaktır.

3. Gümrük mercileri, kefil kuruluşun teminatı altında bulunan geçici ithalat evrakları himayesi altında kabul edilmiş olan araçlara, Gümrük mercileri adına ya da bu merciler tarafından yapılan el koymalar ve tasarlanan tedbirler konusunda kefil kuruluşu mümkün olabildiğince haberdar edecektir.

4. Özel şahısların açtıkları davaların sonucunda yapılan el konmalar hariç, evraklarda belirtilen araçlara ya da öğelere yapılan el konma süreçlerinde, bu araçların yalnızca idari makamın zilyetliğinde olduğu sırada, kaybolması ya da çalınması halinde, el konma delillerini Gümrük mercilerine sunması gereken, geçici ithalat evraklarının hamilinden, hiçbir ithalat harcı ya da ithalat vergisi alınmaz.

Madde 14

Anlaşma Taraflarının birinin bölgesine ithal edilen geçici ithalat evraklarının himayesinde bulunan araçlar, o bölge sınırları içindeki belirli noktalar arasında herhangi bir ücrete, ödül ya da bedel karşılığında taşımacılık için kullanılamazlar.

Madde 15

Geçici ithalat serbestliğine hak kazanan şahıslar, geçici ithalat evraklarının geçerlilik süresi boyunca, Gümrük mercilerinin gerekli bulmaları halinde, her bir geçişin (giriş ve çıkış), ilgili Gümrük memurlarının vizesi ile resmileştirilmesi şartıyla, bu evrakların himayesinde bulunan araçları gereken sıklıkta ithal edebilirler. Geçici ithalat evrakları, sadece tek bir sefer yolculuk için geçerli olabilir.

Madde 16

Her bir geçiş için, koparılabılır makbuzu olmayan geçici ihracat evraklarının kullanıldığı zaman, Gümrük memurları tarafından, ilk giriş ve son çıkış tarihleri arasında verilen vizeler geçicidir. Yinede, son vizenin, geçici bir çıkış vizesi olması durumunda, bu, geçici olarak ithal edilen aracın ya da bileşen parçanın yeniden ihraç edildiğine dair bir kanıt teşkil edecektir.

Madde 17

Her bir geçiş için koparılabılır makbuzlu geçici ihracat evrakları kullanıldığı zaman, 18.Maddede öngörülenin dışında, her bir giriş vizesi, evrakların Gümrük mercilerinde onaylandığı ve müteakip çıkış vizesinin onun kesin ibrasını oluşturduğu anlamına gelecektir

Madde 18

Bir ülkenin Gümrük mercileri, nihai ve koşulsuz olarak geçici ithalat evraklarını ibra ettikleri zaman, bu işlemin belgesi, uygunsuz ve hileli bir şekilde elde edilmedikçe, kefil kuruluştan ithalat harçları ve ithalat vergilerinin ödenmesi talebinde bulunamazlar.

Madde 19

Bu anlaşmada belirlenen koşullar altında kullanılan geçici ithalat evrakları üzerindeki vizeler, resmi saatler içinde gümrük mercilerinden ya da noktaların çıkarılması şartıyla, sağlanan Gümrük servisi için hiçbir Gümrük ücreti ödemesine tabi olmayacaktır.

BÖLÜM VI – GEÇİCİ İTHALAT EVRAKLARININ GEÇERLİLİĞİNİN UZATILMASI VE YENİLENMESİ

Madde 20

Geçici olarak ithal edilen araçların, verilen süre içinde yeniden ihraç edilmelerine dair kanıt eksikliği, araçların, geçici giriş süresinin sona erdiği günden sonra 14 gün içinde, yeniden ihracatları için araçların Gümrük mercilerine sunulduklarında ve bu gecikmeye dair tatmin edici bir açıklamanın yapılması durumunda dikkate alınmayacaktır.

Madde 21

Her bir Anlaşma Tarafı, bu Sözleşmenin Ek 3'ünde belirlenen prosedürler uyarınca, diğer bir Anlaşma Tarafınca verilen "carnets de passages en douane" geçerlilik mühletlerinde yapılan uzatmaları tanıyacaktır.

Madde 22

1. Geçici ithalat evraklarının geçerliliğinin uzatılmasına yönelik talepler, mücbir sebep dolayısıyla imkansızlık durumu söz konusu değilse, bu evraklar, geçerlilik sürelerinin bitiminden önce, yetkili Gümrük mercilerine sunulmalıdır. Eğer geçici ithalat evrakları yetkili bir kuruluş tarafından çıkarılmış ise, süre uzatma talebi, evrakların kefil olan kuruluş tarafından yapılacaktır.

2. İlgili şahısların, adı geçen araçların ya da parçaların, mücbir sebep dolayısıyla verilen süre içinde yeniden ihraç edilemediğini, Gümrük mercilerini tatmin edecek şekilde ispatlayabilirlerse, geçici olarak ithal edilen araçların ve parçaların yeniden ihracı için gerekli olan süre uzatımları sağlanacaktır.

3. Geçici ithalat evraklarının geçerliliği, 1 yıldan çok olmamak üzere sadece bir defaya mahsus olarak uzatılabilir. Bu süreden sonra, eski karnenin yerine, yeni bir karne çıkarılıp teslim edilmelidir.

Madde 23

Her bir Anlaşma Tarafı, geçici giriş izni şartlarından memnun olduğu sürece, gerekli gördüğü her türlü denetleme önlemlerine tabi olarak, kendi bölgesine geçici olarak ithal edilen araçlarla ya da parçalarla ilgili geçici ithalat evraklarının, yetkili kuruluşlar tarafından yenilenmesine izin verecektir. Yenileme talepleri, kefil kuruluş tarafından sunulacaktır.

BÖLÜM VII – GEÇİCİ İTHALAT EVRAKLARININ DÜZENLENMESİ

Madde 24

1. Eğer geçici ithalat evrakları düzgün bir biçimde ibra edilmemişse, ithalat edilen ülkenin Gümrük mercileri, (evrakların geçerlilik süreleri bitmiş olsun ya da olmasın) resmi bir merci (konsolos, Gümrükler, polis, belediye, adli memur vs.) tarafından çıkarılan, bu Anlaşmanın, Ek 4'ünde gösterilen standart forma dayanan, söz konusu aracın ya da parçalarının kendilerine sunulduğunu ve bu parçaların ithal edilen ülkenin dışında olduğunu bildiren, bir sertifikanın sunulmasını, araçların ya da parçalarının yeniden ihracatına kanıt olarak kabul edeceklerdir. Bir alternatif olarak, söz konusu aracın ve parçanın ithal edilen ülke dışında olduğuna dair, herhangi başka bir belgesel kanıtı da kabul edeceklerdir. "Carnets de passages en douane" evrakları dışında, süresi sona ermemiş evraklar, yukarıda atıfta bulunulan kanıt olarak, aynı anda ortaya konacaktır. Karne üstüne daha sonra gidilen ülkelerin Gümrük mercileri tarafından girilen vizeleri, Gümrük mercileri, araçların ya da parçaların yeniden ihracatına delil olarak kabul edeceklerdir.

2. Düzgün bir şekilde ibra edilmeyen fakat yeniden ihraç edilen araçlar ya da parçalarla ilişkin geçici ithalat evraklarının tahrip olması, kaybolması ya da çalınması halinde, ithalat edilen ülkenin Gümrük mercileri, resmi bir merci (konsolos, Gümrükler, polis, belediye, adli memur vs.) tarafından çıkarılan, bu Anlaşmanın, Ek 4'ünde gösterilen standart forma dayanan, söz konusu aracın ya da parçalarının kendilerine sunulduğunu ve bu parçaların, evrakların süresinin bitmesinden sonra, ithal edilen ülkenin dışında olduğunu bildiren, bir sertifikanın sunulması, araçların ya da parçalarının yeniden ihracatına kanıt olarak kabul edeceklerdir. Bir alternatif olarak, söz konusu aracın ve parçanın ithal edilen ülke dışında olduğuna dair, herhangi başka bir belgesel kanıtı da kabul edeceklerdir.

3. İlgili olduğu aracın ya da bileşen parçasının Anlaşma Taraflarının bölgesinde olduğu sırada, "Carnet de passages en douane" tahrip olması, kaybolması ya da çalınması halinde, Anlaşma Tarafının Gümrük mercisi, ilgili kuruluşun talebi üzerine, geçerlilik süresi yerini aldığı karnenin geçerlilik süresinde sona erecek olan bir ikame belge vermeyi kabul edecektir. Bu kabul, tahrip olan, kaybolan ya da çalınan önceki karnenin kabulünü yürürlükten kaldıracaktır. Gümrük mercileri ve karne çıkaran kuruluş tarafından iptal edilen karnenin kötüye kullanılması halinde, ikinci karne, ithalat harçlarından ve ithalat vergilerinden sorumlu tutulamazlar. Eğer, araçların ve parçalarının yeniden ihracatı için, yenileme belgeleri yerine, yeniden ihraç edilen araç için çıkarılmış bir ihracat lisansının ya da benzer evrakların sunulması halinde, bu lisansların ya da evrakların üzerindeki çıkış vizeleri, yeniden ihracat için yeteli kanıt olarak değerlendirileceklerdir.

4. Eğer araçlar, çıkışları, geçici ithalat evrakları üzerinde, muntazaman onaylanmadan, geçici ithalat ülkesinden yeniden ihraç olduktan sonra çalınırsa ve daha sonra gidilen ülkelerin Gümrük mercileri tarafından bu evraklara kaydedilen giriş vizelerinin yokluğu halinde, yinede, kefil kuruluşun, hırsızlığa dair yeterli olduğu düşünülen kanıtlarla birlikte evrakları sunması şartıyla, evraklar yeniden düzenlenebilir. Eğer geçici ithalat evraklarının süresi sona ermemişse, Gümrük mercileri, bu evrakların teslim edilmelerini isteyebilirler.

Madde 25

24 Maddede değinilen hususla ilgili olarak, Gümrük mercilerinin bir düzenleme ücreti almaya hakkı olacaktır.

Madde 25.devam

Yetkili Gümrük mercileri, geçici ithalat evrakları himayesinde ithal edilen bir aracın, herhangi bir mücbir sebep yüzünden, geri dönülemez bir şekilde kayıp olması ya da imha olması sebebiyle, artık yeniden ihraç edilemeyeceği ispat edilirse, gümrük harçları ve gümrük vergilerinin ödenmesini istemeyeceklerdir.

Madde 26

Gümrük mercilerinin, geçici ithalat evraklarının ibra edilmediği bildirimini, bu evrakların geçerlilik sürelerinin sona ermesinin ardından bir yıl içinde, kefil kuruluşu yapmaması halinde, kefil kuruluştan geçici olarak ithal edilen araçların ya da parçaların üzerinden, ithalat harçları ya da ithalat vergilerinin ödenmesini istemeye hakkı olmayacaktır. Gümrük mercileri, geçici ithalat evraklarının ibra edilmediğine dair yapılan bildirimden itibaren bir yıl içinde, gümrük harçlarının ve gümrük vergilerinin tutarlarının ayrıntılarını, kefil kuruluşu bildireceklerdir. Kefil kuruluşun bu tutarlar için yükümlülüğü, böyle bir bildirim bu bir yıllık süre içinde yapılmaması halinde sona erecektir.

Madde 27

1. Kefil kuruluşların, geçici ithalat evraklarının ibra edilmeme bildiriminden itibaren, bu Anlaşmada belirlenen şartlar altında, söz konusu araçların ya da parçaların yeniden ihraç edildiğine kanıt sunmak için, bir yıllık bir süresi olacaktır. Bununla birlikte, bu süre, yalnızca geçici ithalat evraklarının süresinin sona erdiği tarihten itibaren yürürlüğe girebilir. Eğer Gümrük mercileri, sağlanan kanıtın geçerliliğine itiraz ederlerse, kefil, bir yıl içinde, bu yönde bilgilendirmelidirler

2. Eğer böyle bir kanıt verilen süre içinde sunulmazsa, kefil kuruluş, ödenecek olan ithalat harçlarını ve ithalat vergilerini, en fazla üç aylık bir süre içinde, depozito edecek olarak ya da geçici olarak ödeyecektir. Bu depozito ya da ödeme, depozito tarihinden ya da geçici ödeme tarihinden itibaren bir yıl içinde kesinleşecektir. Daha sonraki dönem süresince, kefil kuruluş, önceki paragrafta sağlanan serbestlikten, ödenen ya da depozito olarak yatırılmış tutarların yeniden ödenmesi amacıyla, kendi adına yararlanabilir.

3. Yasaları ithalat harçlarının ve ithalat vergilerinin, önceki paragraf hükümlerine uygun bir şekilde depozito ya da geçici olarak ödenmesine izin vermeyen ülkeler için, yapılan ödemeler kesinleşmiş sayılacaktır, anlaşılıyor ki; bu madde belirlenen koşulların gerçekleştirilmesi halinde ödenen tutarlar geri ödenebilir.

4. Geçici ithalat evraklarının ibra edilmemesi halinde, kefil kuruluşun, yeniden ihraç edilmeyen araçlar ya da parçaları için yürürlükteki ithalat harçlarının ve ithalat vergilerinin toplamından ve eğer uygulanıyorsa bunun faizinden daha büyük bir meblağ ödemesi istenemeyecektir.

Madde 28

Bu Anlaşmanın hükümlerinin yanı sıra, Anlaşma Taraflarının, herhangi bir dolandırıcılık, ihlal ya da suistimal durumunda, geçici ithalat evraklarının sahiplerine ya da kullanan şahıslara karşı, ithalat harçlarını ve ithalat vergilerini karşılanması için, yasal işlemlerde bulunma hakkını ve aynı zamanda, bu tür insanların kendilerini yükümlü duruma soktukları durum için herhangi bir ceza yüklemeye haklarını etkilemeyecektir. Bu gibi durumlarda, kefil kuruluş, Gümrük mercilerine her türlü yardımda bulunacaklardır.

BÖLÜM VIII- MUHTELİF HÜKÜMLER

Madde 29

Anlaşma Tarafları, uluslararası dolaşımın gelişimini etkileyecek, Gümrük prosedürleri öne sürmemeye çaba göstereceklerdir.

Madde 30

Komşu Anlaşma Tarafları arasındaki Gümrük Prosedürlerini hızlandırmak için, bu taraflar, kendi gümrük ofislerini ve noktalarını birbirlerine yakın bir şekilde yaptırarak ve aynı saatler süresince açık tutacaklardır.

Madde 31

Bir şahsın ya da bir maddenin, bu Anlaşmada düzenlenen ithalat sisteminden uygunsuz bir şekilde yararlanmasını sağlayan hareket, anlaşma hükümlerine karşı herhangi bir ihlal, herhangi bir ikame, herhangi bir yanlış deklarasyon, suçu işleyen kişiyi, suçun işlendiği ülkenin yasalarında bulunan cezalara karşı yükümlü duruma sokabilir.

Madde 32

Bu Anlaşmadaki hiçbir husus, bir Gümrük Birliği ya da ekonomik birlik oluşturan Anlaşma Taraflarının, bu birliği oluşturan ülkelerde ikamet edenlere uygulanabilecek özel hükümler çıkarmalarının önüne geçmeyecektir.

Madde 32.devam

Bu anlaşmanın hükümlerinin uygulanmasına engel olmaması şartıyla, bu Anlaşma, tek taraflı hükümlerle ya da çift taraflı veya çok taraflı anlaşmaların yetkisine dayanarak, Anlaşma Taraflarının sağladığı ya da sağlamak istediği daha büyük kolaylıkların uygulanmasının önüne geçmeyecektir. Anlaşma Taraflarına, geçici ithalat evrakları ve teminat talep etmekten feragat etmeleri tavsiye edilmiştir.

BÖLÜM IX – SON HÜKÜMLER

Madde 33

1. Bu anlaşma, tüm Birleşmiş Milletler üye devletleri ve 1954 Mayıs-Haziran aylarında, New York'da yapılacak olan, Motorlu Özel Karayolu Araçlarının Geçici İthalatının ve Turizmin Gümrük Formaliteleri konusunda yapılacak olan Birleşmiş Milletler Konferansına (Konferans) davet edilen diğer devletler adına 31 Aralık 1954 tarihine kadar imzaya açık kalacaktır.

2. İşbu anlaşma, onaya tabidir ve onay senetleri, Birleşmiş Milletler Genel Sekreterliğine sunulacaktır.

Madde 34

1. 1 Ocak 19955 tarihinden itibaren, işbu anlaşma, 33 maddenin 1. paragrafında sözü edilen ülkelerin ve Birleşmiş Milletler Ekonomik ve Sosyal Konseyine davet edilen diğer ülkelerin katılımına açılacaktır. Ayrıca bu anlaşma, Birleşmiş Milletlerin yönetiminde bulunan güvenlik bölgelerinin katılımına da açılacaktır.

Madde 1.devam Bu maddenin 1.paragrafı uyarınca, tüm bölgesel ekonomik entegrasyon örgütler, bu anlaşmanın bir tarafı haline gelebilirler. Bu anlaşmaya katılmış olan bu gibi örgütler, bu anlaşmanın konularıyla ilgili, yetkileri ve yetkilerinde daha sonradan meydana gelen değişiklikleri, Birleşmiş Milletler Genel Sekreterine bildireceklerdir. Örgüt ve örgüte üye devletler, bu Anlaşma altındaki yükümlülüklerinde herhangi bir azalma olmadan, bu Anlaşma altındaki yükümlülüklerinin ifasına dair, kendi sorumlulukları üzerinde kararlar alabilirler.

2. Katılım, Birleşmiş Milletler Genel Sekreterine bir katılım senedi sunulmasıyla gerçekleşecektir.

Madde 35

1. Bu anlaşma, çekincesiz ya da 39.madde uyarınca kabul edilen çekinceli on beşinci onay ya da katılım senedinin sunulduğu tarihten sonra, doksanıncı gün yürürlüğe girecektir.

2. Önceki paragraf uyarınca, on beşinci onay ya da katılım senedinin sunulduğu tarihin ardından, bu anlaşmayı onaylayan ya da katılan her bir devlet ya da bölgesel ekonomik entegrasyon örgüt için, bu Anlaşma, sözü edilen ülkenin ya da bölgesel ekonomik entegrasyon örgütün, çekincesiz veya 39.madde uyarınca kabul edilen çekinceli katılım ya da onay senedini sunmasından doksán gün sonra yürürlüğe girecektir.

Madde 36

1. Bu anlaşmanın yürürlüğe girmesinden üç yıl sonra, herhangi bir Anlaşma Tarafı, Birleşmiş Milletler Genel Sekreterine bildirimde bulunarak Anlaşmadan çıkabilir.

2. Anlaşmadan çıkma, çıkma bildiriminin, Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri tarafından alınmasından itibaren on beş ay sonra yürürlüğe girecektir.

Madde 37

Anlaşmaya Taraf sayısı, Anlaşmanın yürürlüğe girdiği tarihten sonra, art arda on iki ay boyunca, sekizden daha az bir sayıya düşerse, Anlaşma yürürlükten kalkacaktır.

Madde 38

1. Herhangi bir ülke, onay ya da katılım senedini sunduğu herhangi bir anda ya da bundan sonra herhangi bir anda, Birleşmiş Milletler Genel Sekreterliği'ne yönelik bir bildirimde bulunarak, bu Anlaşmanın, uluslararası ilişkileri kendi sorumluluğunda olan tüm ya da herhangi bir bölgeye genişletileceğini ilan edebilir. Anlaşma, eğer bildirimde herhangi bir çekince bulunmuyorsa, bildirim Genel Sekreter tarafından alınmasından sonra doksanıncı gün ya da bildirim 39.madde uyarınca yürürlüğe girmesinin ardından doksanıncı gün veya ilgili devlet için Anlaşmanın yürürlüğe girdiği tarihten hangisi daha sonraysa o tarihte, bildirimde adı geçen bölgelerde geçerli olacaktır.

2. Önceki paragraf uyarınca, bu Anlaşmayı, uluslararası ilişkileri kendi sorumluluğunda olan herhangi bir bölge için genişleten bir bildirim yapan herhangi bir ülke, bu Anlaşmanın 36.Maddesi hükümleri uyarınca, bağımsız olarak bu Anlaşmadan çıkabilir.

Madde 39

1. Konferans üyelerinin çoğunluğu tarafından kabul edilirse, Nihai Senedin imzalanmasından önce öne sürülen çekinceler kabul edilecektir ve Nihai Senede kaydedilecektir.

2. Nihai Senedin imzalanmasından sonra öne sürülen çekinceler, burada öngörüldüğü gibi, imza sahibi devletlerinin veya Anlaşma Taraflarının üçte birinin itiraz etmeleri halinde kabul edilmeyecektir.

3. İmzalama, onay veya katılım senetlerinin sunulması sırasında ya da 38.madde uyarınca verilen herhangi bir bildiri ile, bir devlet ya da bölgesel ekonomik entegrasyon örgüt tarafından Birleşmiş Milletler Genel Sekreterine sunulan herhangi bir çekince metni, o sırada anlaşmayı imzalamış, onaylamış ya da anlaşmaya katılmış Anlaşma Taraflarına, Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri tarafından dağıtılacaktır. Dağıtım tarihinden sonra doksan gün içinde, Anlaşma Tarafı devletlerin üçte biri itiraz ederlerse, çekince kabul edilmeyecektir. Genel Sekreter, bu paragrafta söz edilen tüm Anlaşma Taraflarına, kendisine yapılan itirazları ve ayrıca çekincenin kabulü edilmesini ya da reddedilmesini bildirecektir.

4. Anlaşmayı imzalayan fakat onaylamayan bir devlet tarafından yapılan bir itiraz, eğer, bu devlet, itirazı yaptığı tarihten itibaren dokuz aylık bir dönem içerisinde Anlaşmayı onaylamaz ise, yürürlükten kalkacaktır. Eğer, bir itirazın ortadan kalmasının sonucu olarak, önceki paragrafın uygulanması ile bir çekince kabul edilirse, Genel Sekreter, o paragrafta sözü edilen Anlaşma Taraflarına bunu bildirecektir. Bir devlet kendi adına Anlaşmayı imzaladığı tarihten sonra üç yıl boyunca Anlaşmayı onaylamamışsa, önceki paragrafta bulunan hiçbir anlaşma tarafına, çekince metni dağıtılmayacaktır.

5. Çekince sunan bir Anlaşma Tarafı, Genel Sekreterden, 3. paragrafta bulunan prosedür uyarınca çekincenin reddedildiği yönünde yine aynı paragrafta değinilen bir bildirim aldığı tarihten itibaren on iki aylık bir süre içinde çekinceyi geri çekebilir, bu durumda, onay veya katılım senedi ya da 38.madde uyarınca yapılan bildiri, duruma göre, geri çekme tarihinden itibaren, bu Anlaşma Tarafı için yürürlüğe girecektir. Böyle bir geri çekiş gerçekleşinceye kadar, duruma göre, 4.paragrafın hükümlerinin uygulanmasıyla çekince sonradan kabul edilmedikçe, senet ya da bildiri yürürlüğe girmeyecektir.

6. Bu paragraf uyarınca kabul edilen çekinceler, herhangi bir anda, Genel Sekretere bildirimde bulunarak geri çekilebilir.

7. Hiçbir Anlaşma Tarafı, çekince sunan başka bir anlaşma tarafına, söz konusu çekinceye tabi hükümlerden faydalanma hakkı vermekle yükümlü değildir. Bu haktan kendi adına yararlanan herhangi bir Anlaşma Tarafı, bu sebeple Genel Sekretere bildirimde bulunacaktır ve Genel Sekreter bu kararı, tüm imza sahibi devletlere ve Anlaşma Taraflarına tebliğ edecektir.

Madde 40

1. Anlaşmanın yorumlanmasından ya da uygulanma ile ilgili olarak iki ya da daha fazla Anlaşma Tarafı arasından çıkan herhangi bir ihtilaf, mümkün olduğunca, aralarında görüşmeler yapılarak çözülmeye çalışılacaktır.
2. Görüşmeler yoluyla halledilmeyen ihtilaflar, ihtilafli taraflardan herhangi birinin talebi ile hakemliğe sunulacaktır ve ihtilafli taraflar arasında bir uzlaşmayla seçilen bir ya da daha fazla hakeme başvurulacaktır. İhtilafli taraflarca hakemlik talebinde bulunulmasından sonra üç ay içinde, taraflar hakem ya da hakemlerin seçiminde bulunamamışlarsa, bu taraflardan herhangi biri, Uluslararası Adalet Divanı Başkanından, ihtilafın karara bağlanması için başvurulacak tek bir hakem atamasını isteyebilir.
3. Bir önceki paragraf uyarınca atanan hakemin ya da hakemlerin kararı, tüm ilgili taraflar üzerinde bağlayıcı olacaktır.

Madde 41

1. Bu anlaşmanın yürürlüğe girmesinden üç yıl sonra, herhangi bir Anlaşma Tarafı, Birleşmiş Milletler Genel Sekreterliğine bildirimde bulunarak, Anlaşmanın gözden geçirilmesi amacıyla bir konferans toplanması talep edebilir. Genel Sekreterlik, bu isteği tüm Anlaşma Taraflarına bildirecek ve eğer bu bildirim yapılmasını takiben dört ay içinde, Anlaşma Taraflarının en az yarısının bu isteği uygun bulduklarına dair bir bildirim yapmaları halinde, Genel Sekreterlik tarafından bir gözden geçirme konferansı toplanacaktır.
2. Eğer önceki paragraf uyarınca bir konferans toplanacak ise, Genel Sekreter, tüm Anlaşma Taraflarına bildirimde bulunacak ve bu önergelerden sonra üç aylık bir süre içinde zirveye davet edecektir. Genel Sekreter, konferansın toplanacağı tarihten en az üç ay önce, önerge metinleriyle birlikte, konferansın geçici gündemini tüm Anlaşma Taraflarına dağıtacaktır.
3. Genel Sekreter, bu madde uyarınca toplanan herhangi bir konferansa, Anlaşma Taraflarının tümünü ve diğer tüm Birleşmiş Milletler Üye Devletlerini ya da özel teşkilatlarını davet edecektir.

Madde 42

1. Tüm Anlaşma Tarafları, bu Anlaşmaya yönelik bir ya da daha fazla değişiklik önerebilirler. Tüm önerilen değişiklik metinleri, kendisine ileildikten sonra bu metinleri tüm Anlaşma Taraflarına dağıtacak olan Birleşmiş Milletler genel Sekreterine iletilecektir.
2. Bir önceki paragraf uyarınca dağıtılan tüm değişiklik teklifleri, Genel Sekreterin, bu tekliflerin dağıtımını yapmasının ardından altı ay içinde, herhangi bir Anlaşma Tarafından itiraz gelmemişse, kabul edilmiş sayılacaktır. Bu Anlaşmaya taraf olan bölgesel ekonomik entegrasyon örgütler, kendi yetkileri içindeki konular için, itiraz etme haklarını kullanacaklardır. Böyle bir durumda, bu Anlaşmaya taraf olan örgütlerin üye devletlerinin, böyle bir hakkı teker teker kullanmaya hakları olmayacaktır.
3. Genel Sekreter, teklif edilen değişikliğe yapılan bir itirazı mümkün olduğunca hızlı bir şekilde tüm Anlaşma Devletlerine bildirecektir, ve böyle bir itirazda bulunulmamışsa, değişiklik, bir önceki paragrafta değinilen altı aylık dönemin sona ermesinin ardından üç ay sonra, tüm Anlaşma Tarafları için yürürlüğe girecektir.

Madde 43

Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri, aşağıdaki hususları, tüm Anlaşma Taraflarına ve Birleşmiş Milletler Üye Devletlerine bildirecektir:

- (a) 33. ve 34. Maddeler uyarınca gerçekleşen imzalar, onaylar ve katılımlar;
- (a)devam Bölgesel ekonomik entegrasyon örgütlerin yetkileri hakkında bilgiler ve 34.Maddenin, 1.paragrafının, devamı uyarınca, bu konuda meydana gelen değişiklikler;
- (b) 35.Madde uyarınca, bu Anlaşmanın yürürlüğe girme tarihi;

- (c) 36.Madde uyarınca yapılan çıkmalar;
- (d) 37.Madde uyarınca, bu Anlaşmanın lağvedilmesi;
- (e) 38.Madde uyarınca yapılan bildirimler;
- (f) 42.Madde uyarınca, herhangi bir değişikliğin yürürlüğe giriş kaydı;

Madde 44

Bu anlaşmanın aslı, Birleşmiş Milletler Genel Sekreterine verilecektir, Genel Sekreteri, aslının tasdikli suretlerini Anlaşma Taraflarına ve tüm Birleşmiş Milletler Üye Devletlerine iletacaktır.

İşbu Anlaşma, YUKARIDAKİ HUSUSLAR MUVACEHESİNDE, aşağıdaki imzası bulunan usulünce yetkili kişiler tarafından imzalanmıştır.

Her biri eşit derecede sahih olan Fransızca, İngilizce ve İspanyolca dillerinde tek nüsha olarak, dört Haziran bin dokuz yüz elli dört tarihinde New York'ta imzalanmıştır.

Genel Sekreterden, bu Anlaşmanın geçerli bir Çince ve Rusça çevirisinin hazırlanması ve bu anlaşmanın 44.maddesi uyarınca, Devletlere iletilecek İngilizce, Fransızca ve İspanyolca tasdikli suretlere, Çince ve Rusça metinlerin eklenmesi talep edilmiştir.

CPD'NİN KARSILIKLI KABULÜNE DAİR, DGÖ'NÜN TAVSİYESİ VE BM'İN KARARI

CPD, BM 1954 ve 1056 Anlaşmaları ve İstanbul Anlaşması olmak üzere, üç uluslararası anlaşmada ek olarak kapsanan bir geçici kabul belgesidir.

BM Anlaşmaları altında işlem yapan Karne çıkaran ve karneye kefil olan kuruluşlar, İstanbul Anlaşması Ek C'si altındaki kuruluşlarla aynı olacağından, bu üç Anlaşmanın Anlaşma taraflarından, üç Anlaşma altında da geçerli olan geçici kabul belgesi olarak CPD'yi kabul etmeleri istenmiştir. İlgili BM ve DGÖ kararlarının/tavsiyelerinin tam metni aşağıda tekrar çoğaltılmıştır.

2 Temmuz 1993 tarihinde, (4 Haziran 1954), Özel Karayolu Araçlarının Geçici İthalatı Gümrük Anlaşması ve (18 May 1956) Ticari Karayolu Araçlarının Geçici İthalat Gümrük Anlaşması Tarafları adına UN/ECE (Birleşmiş Milletler Avrupa Ekonomik Komisyonu) Taşımacılığı Etkileyen Gümrük Sorunları Çalışma Gurubu tarafından kabul edilen Karar No:48

Taşımacılığı Etkileyen Gümrük Sorunları UN/ECE Çalışma Gurubu

(4 Haziran 1954) Özel Karayolu Araçlarının Geçici İthalatı Gümrük Anlaşmasının, (Bundan sonra, 1954 Araç Anlaşması olarak anılacaktır) 7.Maddesinin 1. paragrafının hükümlerini hatırlayarak, VE

(18 Mayıs 1956) Ticari Karayolu Araçlarının Geçici İthalatı Gümrük Anlaşmasının, (Bundan sonra, 1956 Araç Anlaşması olarak anılacaktır.) 8.Maddesinin 1. paragrafının hükümlerini hatırlayarak,

bu Anlaşmanın, ticari ve özel karayolu araçlarının geçici ithalatında kullanılacak olan, geçici ithalat evraklarının (carnets de passages en douane) bir modelini ortaya koyan Ek 1'ini ve bu modelin ve modelin kullanım şartlarının, Geçici Kabul Anlaşmasının, Ek A'sının 2.bölümünde (bundan sonra İstanbul Anlaşması olarak anılacaktır.) belirlenen geçici kabul evraklarının (CPD karneleri) şartlarıyla hemen aynı olduğunu hatırlayarak;

1954 ve 1956 Araç Anlaşmaları uyarınca işlem yapan Karne Çıkaran ve Kefil Kuruluşların, İstanbul Anlaşması uyarınca işlem yapacaklarla aynı olduklarını kaydederek;

1954, 1956 Araç Anlaşmalarından, İstanbul Anlaşmasının Ek C'sine yumuşak bir geçiş sağlanmasının ve Karne Çıkaran ve Kefil Kuruluşlara yersiz zorluklar çıkarılmasından kaçınmanın öneminin bilincinde olarak;

Araç Anlaşmaları uyarınca işlem yapan Karne çıkaran ve karnelere kefil olan Kuruluşların, karayolu motorlu araçlarının ticari kullanımı ve römorklarla ilgili olması kaydıyla, ilgili belge çıkarma ve kefil olma zincirlerini, İstanbul Anlaşması Ek A ve C uyarınca, kullanıma hazır kılma istekliliğini ve üç Anlaşmada belirtilen CPD karnelerine kefil olma taahhütleri göz önünde bulundurarak,

Ticari ve/ya da özel araçların geçici ithalatı için bir karne kullanımını kabul eden 1954 ve 1956 Araç Anlaşmalarının Taraflarına, 1954 ve 1956 Araç Anlaşmalarının Ek 1'inde yer alan carnets de passages en douane karne modelini ve İstanbul Anlaşmasının Ek A, 2.Bölümünde belirtilen CPD Karneleri geçici kabul evraklarının her ikisini de kabul etmelerini tavsiye eder,.

Birleşmiş Milletler Avrupa Ekonomik Komisyonu Yönetici Sekreterinden, (bundan sonra Yönetici Sekreteri olarak belirtilecektir.) 1954 ve 1956 Araç Anlaşmaları Taraflarına, üç Anlaşmada belirtilmiş olan karneleri, Karne çıkaran ve Kefil Kuruluşları vasıtasıyla, Gümrük mercilerine karşı, garanti etmeyi taahhüt etmelerini bildirmesini talep eder. Yönetici Sekreterinden ayrıca böyle bir bildirime bu kararı eklemesi de istenmiştir;

1954 ve 1956 Araç Anlaşmaları Taraflarından, kararı kabul edip etmediklerine dair, Yönetici Sekreterine bildirimde bulunmaları talep edilmiştir. Bu bildirim, Yönetici Sekreterinin, üç Anlaşmada öngörülmüş olan karneleri, Karne çıkaran ve Kefil Kuruluşları vasıtasıyla garanti etmeyi taahhüt eden Anlaşma Taraflarına yapılan bildirim tarihinden sonra, bir yıllık bir süre içinde yapılacaktır.

Kabul halinde, Anlaşma Tarafı, ayrıca Yönetici Sekreterine, kararı hangi tarihten itibaren ve hangi şartlar altında uygulamaya koyacağını da bildirecektir;

Yönetici Sekreterine, bir yıllık bir süre içerisinde bildiri yapılmaması, Anlaşma Tarafının, kararı kabul etmediği anlamına gelecektir. Fakat, bir Anlaşma Tarafı bu kararı daha sonraki bir tarihte de kabul edebilir;

Yönetici Sekreter, bu bilgileri, 1954 ve 1956 Araç Anlaşmaları Taraflarının Gümrük mercilerine iletacaktır. Sekreter bu bilgileri ayrıca Gümrük İşbirliği Konseyi Genel Sekreterine, Anlaşma Tarafı olmaya hak kazanan bölgesel ekonomik entegrasyon örgütlerine, Uluslararası Turizm Birliğine ve Uluslararası Otomobil Federasyonu'na da iletacaktır.

Gümrük İşbirliği Konseyinin*, geçici kabul ile ilgili olarak CPD Karnelerinin kabul edilmesiyle ilgili tavsiye kararı (25 Haziran 1992)

GÜMRÜK İŞBİRLİĞİ KONSEYİ

Geçici Kabul hakkında, 26 Haziran 1990 yılında 75.ve 76. oturumda kabul edilen Anlaşmayı (İstanbul Anlaşması) hatırlayarak,

Bu Anlaşmanın Ek A, Bölüm 2'sinin, Ek C uyarınca, taşıma araçlarının geçici kabulü için kullanılacak olan, bir geçici kabul evrakı modeli (CPD karneleri) belirlediğini, ve bu model ve modelinin kullanım koşullarının, 1954, Özel Karayolu Araçlarının Geçici İthalatı Gümrük Anlaşmasının ve 1956, Ticari Karayolu Araçlarının Geçici İthalatı Gümrük Anlaşmasının (bundan sonra Araç Anlaşmaları olarak belirtilecektir.) belirlediği geçici ithalat evrakları ("carnets de passages en douane") modelinin ve kullanım koşullarıyla hemen hemen aynı olduğunu hatırlayarak;

İstanbul Anlaşması, Ek C uyarınca işlem yapan, Karne Çıkaran ve Kefil Kuruluşların, Araç Anlaşmaları uyarınca işlem yapanlar uyarınca işlem yapanlarla aynı olacaklarını kaydederek;

Araç Anlaşmalarından, İstanbul Anlaşmasının Ek C'sine yumuşak bir geçiş sağlanmasının ve Karne Çıkaran ve Kefil Kuruluşlara yersiz zorluklar çıkarılmasından kaçınmanın önemini bilincinde olarak;

Araç Anlaşmaları uyarınca işlem yapan Karne çıkarıcı ve karnelere kefil olan Kuruluşların, karayolu motorlu araçlarla ve römorklarla ilgili olması kaydıyla, ilgili belge çıkarma ve kefil olma zincirlerini, İstanbul Anlaşması Ek A ve C uyarınca, kullanıma hazır kılma istekliliğini ve üç Anlaşmada belirtilen CPD karnelerine kefil olma taahhütleri göz önünde bulundurarak,

Ek C'yi kabul edilen ve bu Ek uyarınca taşıma araçlarının geçici kabulü için CPD karnesinin kabul eden İstanbul Anlaşması Taraflarına, İstanbul Anlaşması Ek A, Bölüm 2'de belirlenen karne modelinin ve Araç Anlaşmalarında belirlenen karne modeli olan geçici ithalat evraklarının (carnets de passages en douane) her ikisini de kabul etmelerini tavsiye eder.

Gümrük İşbirliği Konseyi Genel Sekreterinden, İstanbul Anlaşmasının tüm Taraflarına, üç Anlaşmada belirlenmiş olan karneleri, Karne çıkarıcı ve Kefil Kuruluşlar vasıtasıyla, Gümrük mercilerine karşı garanti etmeyi taahhüt etmelerini bildirmesini talep eder.

*Gümrük İşbirliği Konseyi (CCC) aynı zamanda Dünya Gümrük Organizasyonu (WCO) olarak da bilinmektedir.

İstanbul Anlaşması Taraflarından, bu tavsiye kararını kabul edip etmediklerine dair, Gümrük İşbirliği Konseyi Genel Sekreterine bildirimde bulunmaları talep edilmiştir. Bu bildirim, Genel Sekreterin, üç Anlaşmada öngörülmüş olan karneleri, Karne çıkarıcı ve Kefil Kuruluşları vasıtasıyla garanti etmeyi taahhüt eden Anlaşma Taraflarına yapılan bildirim tarihinden sonra, bir yıllık bir süre içinde yapılacaktır.

Kabul halinde, Anlaşma Tarafı, ayrıca Genel Sekretere, tavsiye kararını hangi tarihten itibaren ve hangi şartlar altında uygulamaya koyacağını da bildirecektir;

Gümrük İşbirliği Konseyi Genel Sekreterine, bir yıllık bir süre içerisinde bildiri yapılmaması, Anlaşma Tarafının, tavsiye kararını kabul etmediği anlamına gelecektir. Fakat, bir Anlaşma Tarafı bu tavsiye kararını daha sonraki bir tarihte de kabul edebilir;

Genel Sekreter, bu bilgileri Konsey üyelerinin Gümrük mercilerine iletacaktır. Genel Sekreter, bu bilgileri ayrıca, Birleşmiş Milletler üyelerinin Gümrük mercilerine ya da onların özel dairelerine, Avrupa Ekonomik

Komisyonu Yönetici Sekreterine, Anlaşma Tarafı olmaya hak kazanan Gümrük ya da Ekonomik Birliklere, Uluslararası Turizm Birliğine ve Uluslararası Otomobil Federasyonu'na da iletacaktır.

- 1954 Anlaşması ve Anlaşma Tarafları (İngilizce olarak), aşağıdaki internet adresinden temin edilebilir: <http://www.unece.org/trans/conventn/legalinst.html>

- 1956 Anlaşması ve Anlaşma Tarafları (İngilizce olarak), aşağıdaki internet adreslerinden temin edilebilir: <http://www.unece.org/trans/conventn/legalinst.html>

- İstanbul Anlaşması'nın suretleri, İngilizce, Fransızca, Rusça, Çince, Arapça ve İspanyolca olarak aşağıdaki adresten temin edilebilir. Dünya Gümrük Örgütü, 30, Rue du Marche, 1210 Brussels, Belçika. Tel:(++ 32 2) 209 92 11 Faks (++ 32 2) 209 92 92

E-posta: information@wcoomd.org Anlaşma Taraflarının bir listesi aşağıdaki internet adresinde bulunabilir: <http://www.wcoomd.org>

ULUSAL GÜMRÜK MERCİLERİNİN ve KEFİL KURULUŞLARIN SORUMLULUKLARI ve ZAMAN SINIRLAMALARININ ÖZETİ

Ulusal Gümrük mercilerinin ve Kefil Kuruluşları için, bir takım zaman sınırlamaları ve diğer sorumluluklar ve yükümlülükler içeren Uluslararası Anlaşmalar Bu konuyla ilgili temel hususlar aşağıda sıralanmıştır.

1. Gümrük mercileri, herhangi bir hak talebini, CPD'lerin sürelerinin bitiminin ardından bir yıl içinde kefil Kuruluşa bildirmelidir. (1954 & 1956 BM Anlaşmaları, 26.Madde)
2. Kefil Kuruluşun, hak talebi bildirim tarihinden sonra, yeniden ihracata dair bir kanıt ya da hak talebini gerekçesiz kılan diğer belgeleri sunmak için bir yıllık bir süresi olacaktır. (1954 & 1956 BM Anlaşmaları, 27.1 Madde)
3. Eğer Gümrük mercileri, CPD'nin süresinin bitiminden önce bir hak talebinde bulunurlarsa, bu bir yıllık süre, CPD'nin süresinin sona ermesinden sonra başlar. (1954 & 1956 BM Anlaşmaları, 27.1 Madde)
4. Gümrük mercileri, gümrük harçlarının ve gümrük vergilerinin ayrıntılı hesaplamalarını, önceki hak talebi bildiriminden ardından bir yıllık bir süre içinde, kefil kuruluşuna sunmalıdırlar. (1954 & 1956 BM Anlaşmaları, 26 Madde)
5. Eğer Gümrük mercileri, kefil Kuruluş tarafından sunulan kanıtlara itiraz ederlerse, bunu kefil Kuruluşa bir yıl içinde bildirmelidirler. (1954 & 1956 BM Anlaşmaları, 27.1 Madde)
6. Eğer verilen süre içinde kant sunulmamışsa, kefil Kuruluş üç ay içinde yapılan talebi ödemelidir. Bu ödeme depozito tarihinden sonra bir yıllık bir süre içinde kesinleşir. (1954 & 1956 BM Anlaşmaları, 27.2 Madde)
7. Gümrük mercileri, CDPlar üzerindeki giriş ve çıkış damgaları için ücret almayacaklardır. (1954 & 1956 BM Anlaşmaları, 19 Madde)
8. Bir araç, geçici ithalatın süresinin sona ermesinin ardından, 14 gün içinde yeniden ihracat için Gümrük mercilerine sunulursa, hak talepleri geri çekilecektir. (1954 & 1956 BM Anlaşmaları, 20 Madde)
9. Gümrük mercileri, aracın imha edildiği ya da mücbir sebep dolayısıyla kaybedildiği kanıtlandığı durumlarda, herhangi bir ödeme talebinde bulunmayacaklardır. (1954 & 1956 BM Anlaşmaları, 25. Madde)
10. Gümrük mercileri, resmi bir merci tarafından damgalanan Yer Sertifikasını, daha sonra ziyaret edilen ülkenin Gümrük mercilerinin damgalarını ya da diğer tüm geçerli belgesel delilleri, yeniden ihracata dair kanıt olarak kabul edeceklerdir. (1954 & 1956 BM Anlaşmaları, 24.1 Madde)
11. Eğer bir araca, Gümrük mercileri tarafından el konulursa, Gümrük mercileri bu durumu ve ileride almak niyetinde oldukları tedbirleri, derhal kefil kuruluşu bildireceklerdir. (1956 BM Anlaşması, 14.3 Madde, 1954 BM Anlaşması 13.3 Madde)
12. Bir aracın, el konulma sebebiyle yeniden ihraç edilemediği bir durumda, yeniden ihraca gerekliliği, el koyma süresi boyunca askıya alınacaktır. (1956 BM Anlaşması, 14.2 Madde, 1954 BM Anlaşması 13.2 Madde)

Not – Bu sayfa Haziran 2002'de güncellenmiştir.